

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 3.3.2021
COM(2021) 95 final

2021/0051 (CNS)

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

**privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice
franceze și de modificare a Deciziei nr. 940/2014/UE**

{SWD(2021) 44 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Dispozițiile Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) se aplică regiunilor ultraperiferice ale Uniunii. Cu toate acestea, regiunile ultraperiferice franceze sunt excluse din domeniul de aplicare teritorial al directivelor privind TVA-ul și accizele.

Dispozițiile TFUE, în special articolul 110, nu autorizează în principiu nicio diferență de impozitare în regiunile ultraperiferice franceze între produsele locale și cele provenite din Franța metropolitană, din alte state membre sau din țări terțe. Cu toate acestea, articolul 349 din TFUE prevede posibilitatea introducerii unor măsuri specifice în favoarea acestor regiuni, din cauza constrângerilor permanente care afectează situația economică și socială a regiunilor ultraperiferice. Aceste măsuri vizează diverse politici, printre care se numără și politica fiscală.

Taxa de andocare este un impozit indirect în vigoare numai în regiunile ultraperiferice (RUP) franceze Martinica, Guadelupa, Guyana Franceză, Réunion și Mayotte. Această taxă se aplică importurilor de mărfuri, indiferent de originea lor, și livrărilor de mărfuri efectuate cu titlu oneros de către persoane care exercită activități de producție. Taxa se aplică, în principiu, în același mod atât produselor fabricate la nivel local, cât și produselor importate.

Cu toate acestea, Decizia 940/2014/UE a Consiliului din 17 decembrie 2014¹ autorizează Franța să prevadă, până la 31 decembrie 2020, scutiri sau reduceri ale taxei de andocare pentru anumite produse pentru care există producție locală, importurile semnificative putând pune în pericol menținerea producției locale, iar costurile suplimentare putând crește prețurile de cost ale producției locale în comparație cu produsele din exterior. Anexa la decizia menționată cuprinde lista produselor pentru care se pot aplica scutirile sau reducerile de taxă. În funcție de produse, diferența de impozitare dintre produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 10, 20 sau 30 de puncte procentuale.

Aceste diferențe de impozitare au scopul de a compensa dezavantajele concurențiale de care suferă regiunile ultraperiferice, care se traduc printr-o creștere a costurilor de producție și, implicit, a prețului de cost al produselor fabricate la nivel local. În lipsa unor măsuri specifice, produsele locale ar fi mai puțin competitive față de cele provenind din exterior, chiar dacă se iau în calcul costurile de transport. Acest lucru ar pune în pericol menținerea unei producții locale ale cărei costuri de producție sunt mai ridicate din cauza constrângerilor permanente specifice acestor regiuni.

La 1 martie 2019, autoritățile franceze au solicitat Comisiei să prelungească regimul taxei de andocare după data de 31 decembrie 2020.

Deoarece decizia Consiliului urma să expire, Comisia a demarat în prealabil un studiu extern pentru a evalua regimul actual și impactul potențial al diferitelor opțiuni posibile pentru perioada de după 2020. Pe baza acestui studiu, Comisia consideră că este justificat să se acorde prelungirea solicitată, cu câteva modificări ale regimului existent.

Pentru a oferi autorităților franceze posibilitatea de a aduna toate informațiile necesare a căror colectare a fost amânată din cauza crizei sanitare provocate de COVID-19 și pentru a oferi Comisiei timpul necesar pentru a prezenta o propunere echilibrată, respectând diferitele

¹ Decizia nr. 940/2014/UE din 17 decembrie 2014 privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze (JO L 367, 23.12.2014, p. 1).

interese aflate în joc, Decizia (UE) 2020/1793 a Consiliului din 16 noiembrie 2020² a prelungit perioada de aplicare a Deciziei nr. 940/2014/UE a Consiliului cu șase luni, și anume până la 30 iunie 2021, în loc de 31 decembrie 2020.

Prin urmare, prezenta propunere stabilește cadrul juridic aplicabil taxelor de andocare după 30 iunie 2021, instituind un nou regim de derogare pentru perioada 1 ianuarie 2022 – 31 decembrie 2027, cu o revizuire a dispozițiilor actuale pentru a face regimul mai flexibil și mai transparent. În același timp, ea prelungește cu șase luni, până la 31 decembrie 2021, Decizia nr. 940/2014/UE, pentru a permite Franței să aibă timp să transpună în legislația sa națională acest nou regim aplicabil între 1 ianuarie 2022 și 31 decembrie 2027.

Modificările propuse față de regimul actual sunt următoarele:

- (a) Identificarea criteriilor de selecție a produselor eligibile pentru o diferență de impozitare.

Produsele care figurează pe listă au fost selectate pe baza justificării costurilor de producție suplimentare care cresc prețurile de cost ale producției locale în comparație cu produsele din exterior și pun în pericol competitivitatea produselor fabricate la nivel local.

Atunci când:

- (1) producția locală are o cotă de piață mai mică de 5 %;
- (2) sau atunci când cota sa de piață este mai mare de 90 %,

au fost solicitate dovezi suplimentare pentru a demonstra toate circumstanțele următoare sau o parte a acestora:

- producțiile bazate pe forța de muncă intensivă;
- producțiile noi sau de suplimente de gamă destinate diversificării producției unei întreprinderi;
- producțiile strategice pentru dezvoltarea locală (de exemplu, în domeniile economiei circulare, cum ar fi prelucrarea lemnului, valorificarea biodiversității și protecția mediului);
- producțiile inovatoare sau cu valoare adăugată ridicată;
- producțiile în cazul cărora întreruperea aprovizionării din exterior ar putea pune în pericol economia sau populația teritoriului, cum ar fi materialele de construcție și produsele alimentare;
- producțiile care nu pot exista decât dacă dețin o poziție dominantă pe piață, din cauza dimensiunii reduse a piețelor din regiunile ultraperiferice;
- producțiile de produse medicale și de echipamente individuale de protecție necesare pentru a face față crizelor sanitare.

- (b) Introducerea a două diferențe de impozitare maxime de 20 % și 30 % în locul celor trei actuale. Totuși, diferența de impozitare autorizată nu ar trebui să depășească costurile suplimentare dovedite.

² Decizia (UE) 2020/1793 din 16 noiembrie 2020 de modificare a perioadei de aplicare a Deciziei nr. 940/2014/UE privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze (JO L 402, 1.12.2020, p. 21-22).

- (c) Ridicarea pragului de aplicare a taxei de andocare la 550 000 EUR. În mecanismul propus, operatorii a căror cifră de afaceri anuală este inferioară acestui prag nu ar fi obligați la plata taxei de andocare. În schimb, aceștia nu ar putea să deducă valoarea acestei taxe plătite în amonte. Scopul este de a exonera producția micilor fermieri, de a le reduce sarcina administrativă și, totodată, de a sprijini dezvoltarea lor. Această măsură este justificată de impactul său redus în ceea ce privește bugetul³ și denaturarea concurenței, având în vedere numărul mic de operatori economici implicați⁴.
- (d) Înlocuirea raportului la jumătatea perioadei cu un raport la 30 septembrie 2025, care ar trebui să conțină cel puțin informațiile prevăzute în anexa II la decizie. Aceste elemente vor servi drept bază pentru reînnoirea regimului. Scopul prezentei propuneri este de a reduce sarcina reprezentată de evaluarea mecanismului, care este inutil de frecventă, și de a spori utilitatea și eficacitatea activităților de monitorizare și evaluare.

În plus, în ceea ce privește evaluarea costurilor de producție suplimentare pentru care se urmărește compensarea prin diferența de impozitare, autoritățile franceze au furnizat, pentru fiecare poziție de patru cifre din nomenclatura vamală, o evaluare a costurilor de producție suplimentare suportate de întreprinderile locale, care sunt, în principal, următoarele: cheltuieli de aprovizionare, salarii, cost energetic mai ridicat, cost financiar ca urmare a deținerii unor stocuri mai importante, cheltuieli de întreținere mai ridicate, subutilizarea echipamentelor de producție, cheltuieli financiare mai mari.

Anexa deciziei cuprinde lista produselor pentru care se pot aplica scutiri sau reduceri ale taxei de andocare. În funcție de produse, diferența de impozitare dintre produsele fabricate la nivel local și celelalte produse nu poate depăși 20 sau 30 de puncte procentuale. Partea (a) din anexă enumeră produsele pentru care diferența de impozitare nu poate depăși 20 de puncte procentuale, iar partea (b) produsele pentru care diferența nu poate depăși 30 de puncte procentuale.

Produsele care figurează în anexă sunt, în majoritate, aceleași ca cele care figurează în anexa la Decizia nr. 940/2014/UE a Consiliului. Cu toate acestea, revizuirea completă a listelor a dus la eliminarea multor produse pentru care nu mai era justificată o diferență de impozitare. Pe de altă parte, au fost adăugate produse care nu figurau în Decizia nr. 940/2014/UE, dar pentru care a început o producție nouă sau pentru care producția a evoluat. În cele din urmă, unele produse au fost menținute pe liste, dar diferența de impozitare permisă este modificată, în sus sau în jos, pentru a ține seama de evoluția costurilor suplimentare.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică vizat**

Comunicarea din 2017 privind un parteneriat strategic consolidat și reînnoit cu regiunile ultraperiferice ale Uniunii Europene⁵ subliniază faptul că regiunile ultraperiferice se confruntă în continuare cu dificultăți grave, dintre care multe sunt permanente. Comunicarea menționată

³ Veniturile provenite din impozitarea întreprinderilor cu o cifră de afaceri cuprinsă între 300 000 și 550 000 EUR sunt estimate la doar 1,22 milioane EUR în 2019, reprezentând aproape 0,1 % din veniturile totale provenite din taxele de andocare (1,2 miliarde EUR).

⁴ Numărul întreprinderilor implicate este de 222.

⁵ COM(2017)623 final.

prezintă noua abordare elaborată de Comisie cu privire la modalitățile de stimulare a dezvoltării regiunilor ultraperiferice prin valorificarea optimă a atuurilor lor și prin exploatarea oportunităților oferite de noii vectori ai creșterii economice și ai creării de locuri de muncă.

În acest context, scopul prezentei propuneri este de a promova producția locală și, astfel, de a stimula ocuparea forței de muncă în regiunile ultraperiferice franceze. Prezenta propunere restabilește competitivitatea acestor producții locale prin compensarea dezavantajelor cauzate de situarea lor geografică și de situația lor economică. Ea completează Programul de opțiuni specifice pentru zonele îndepărtate și insulare (POSEI)⁶ care urmărește să sprijine sectorul primar și producția de materii prime, Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM)⁷ și Fondul european de dezvoltare regională (FEDR)⁸ care include o alocare specifică suplimentară pentru a compensa costurile suplimentare ale regiunilor ultraperiferice, inerente constrângerilor lor permanente.

În plus, coerența necesară cu normele politicii agricole a condus la înlăturarea aplicării unei diferențe de impozitare pentru toate produsele alimentare care beneficiază de ajutoarele prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, în special în cadrul regimului specific de aprovizionare.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Propunerea este în concordanță cu Strategia privind piața unică din 2015⁹, în cadrul căreia Comisia își propune să creeze o piață unică mai aprofundată și mai echitabilă de care să beneficieze toate părțile interesate. Unul dintre obiectivele măsurii propuse este reducerea costurilor suplimentare cu care se confruntă întreprinderile din regiunile ultraperiferice, costuri care împiedică participarea deplină a acestora la piața unică. Dat fiind volumul limitat al producției vizate din regiunile ultraperiferice franceze, nu se prevede niciun impact negativ asupra bunei funcționări a pieței unice.

2. TEMEI JURIDIC, SUBSIDIARITATE ȘI PROPORȚIONALITATE

- **Temeiul juridic**

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 349 din TFUE. Dispoziția menționată permite Consiliului să adopte dispoziții specifice menite să stabilească condițiile de aplicare a tratatelor în regiunile ultraperiferice ale UE.

- **Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)**

⁶ Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013.

⁷ Regulamentul (UE) nr. 508/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime.

⁸ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime.

⁹ Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi” [COM(2015) 550 final], p. 4.

Numai Consiliul are autoritatea de a adopta, în temeiul articolului 349 din TFUE, măsuri specifice în favoarea regiunilor ultraperiferice în scopul adaptării aplicării tratatelor în aceste regiuni, inclusiv a politicilor comune, având în vedere existența unor constrângeri permanente care afectează situația economică și socială a acestor regiuni ultraperiferice. Același lucru este valabil pentru autorizarea derogărilor de la articolul 110 din TFUE. Prin urmare, propunerea respectă principiul subsidiarității.

- **Proporționalitatea**

Prezenta propunere respectă principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană. Această propunere vizează doar produse pentru care au fost aduse dovezi în ceea ce privește costurile suplimentare suportate pentru produsele fabricate la nivel local.

De asemenea, diferența maximă de impozitare propusă pentru fiecare produs care face obiectul prezentei propuneri este limitată la strictul necesar legat de costurile suplimentare suportate de fiecare producție locală vizată. Astfel, sarcina fiscală asupra produselor importate în regiunile ultraperiferice franceze nu depășește strictul necesar pentru compensarea, în ceea ce privește aceste produse, a competitivității mai slabe a produselor fabricate la nivel local, îndeplinind astfel obiectivele tratatului, și anume de a asigura funcționarea corectă și eficientă a pieței interne.

- **Alegerea instrumentului**

Se propune o decizie a Consiliului pentru a înlocui Decizia nr. 940/2014/UE a Consiliului.

3. REZULTATELE EVALUĂRILOR *EX POST*, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluările *ex post*/verificarea adecvării legislației existente**

Domeniul de aplicare al regimului de impozitare aferent taxelor de andocare este adaptat la nevoile operatorilor economici în cauză. Justificarea acestui regim este să sprijine produsele locale prin reducerea diferențelor de competitivitate dintre produsele locale și produsele care nu sunt originare din aceste regiuni, din cauza existenței unor constrângeri permanente care cresc costurile de producție și, prin urmare, prețul de cost al produselor fabricate la nivel local. Regimul de impozitare aferent taxelor de andocare compensează aproximativ jumătate din costurile suplimentare. Diferențele de impozitare aplicate în perioada 2014-2020 s-au dovedit a fi proporționale cu costurile suplimentare calculate¹⁰.

Rezultatele analizei datelor cantitative ale studiului extern indică faptul că, în absența regimului de impozitare aferent taxelor de andocare, performanța producției locale s-ar fi deteriorat semnificativ. Aproximativ 37 % din valoarea produselor care beneficiază de o diferență de impozitare (aproximativ 850 de milioane EUR) ar fi fost generată de mecanismul de impozitare diferențiată, cu un impact pozitiv asupra ocupării forței de muncă — care a înregistrat o creștere în sectoarele care beneficiază de aplicarea taxelor de andocare începând din 2014 (comparativ cu un declin în sectoarele care nu beneficiază de aceasta) — și asupra numărului de întreprinderi active, care a crescut cu aproximativ 1,7 % în aceeași perioadă (comparativ cu o scădere globală de 3 %). Pe de altă parte, nu există nicio dovadă a impactului asupra investițiilor și diversificării producției locale. Raportul costuri-beneficii al

¹⁰ Au fost constatate foarte puține cazuri (reprezentând 0,6 % din produsele eligibile) de supracompensare (mai puțin de 3 puncte procentuale în medie), ca urmare a calculului actualizat al costurilor suplimentare (în 2020).

regimului de impozitare aferent taxelor de andocare este în general pozitiv, existând un supliment de producție locală grație diferențelor de impozitare de 2,5 ori mai mari decât „costul” măsurii.

Aplicarea regimului de impozitare aferent taxelor de andocare nu a condus la o substituie a importurilor. În practică, majoritatea produselor locale care beneficiază de o diferență de impozitare au înregistrat în timp o pierdere a cotei de piață, ceea ce confirmă faptul că regimul de impozitare aferent taxelor de andocare este mai degrabă o măsură de reducere a pierderii competitivității producției locale decât un instrument de dezvoltare.

În ceea ce privește impactul taxelor de andocare diferențiate asupra prețurilor de consum și asupra costului vieții în regiunile ultraperiferice franceze, studiul extern constată că acest impact este scăzut, deoarece impozitul suplimentar aplicat produselor care beneficiază de diferențe de impozitare nu depășește 1,5 % din consumul final în regiunile ultraperiferice.

În cele din urmă, rezultatele analizei datelor privind comerțul regional arată că taxele de andocare diferențiate au un impact redus asupra volumului importurilor din țările CARIFORUM și din Africa de Sud și de Est. În plus, o eventuală eliminare completă a taxelor de andocare ar avea un impact foarte limitat asupra importurilor de produse din aceste țări (aproximativ 2 milioane EUR), dar ar avea un impact negativ foarte mare asupra producției locale (aproximativ 300 de milioane EUR). Acest lucru ar aduce beneficii în principal exportatorilor din UE și din țările terțe, altele decât cele din CARIFORUM și din Africa de Sud și de Est.

- **Consultările cu părțile interesate**

În cadrul acestei inițiative, a avut loc o consultare cuprinzătoare a principalilor actori politici și economici, inclusiv interviuri (80) și vizite în trei regiuni (Réunion, Guadelupa și Martinica), precum și un sondaj în rândul întreprinderilor situate în aceste regiuni ultraperiferice (196) care acoperă toate cele cinci regiuni vizate. Acest sondaj specific (online) în rândul operatorilor economici a fost diseminat în principal prin intermediul asociațiilor profesionale active în diferitele teritorii, dar și prin invitații directe adresate unui număr de 15 420 de societăți identificate pe listele de societăți furnizate de camerele de comerț.

În timpul consultării, s-a atras atenția asupra necesității de a asigura o acoperire adecvată și un bun echilibru între părțile interesate vizate. Consultarea a vizat în special implicarea tuturor autorităților publice relevante din perspectiva nivelului de guvernare (de la nivel central și local) și a domeniilor de competență (autorități responsabile cu elaborarea politicilor, administrații fiscale și vamale, institute de statistică etc.). În plus, reprezentanții sectoarelor productive locale — și anume beneficiarii taxelor de andocare diferențiate — și sectoarele comerțului și serviciilor vizate direct sau indirect de acest regim de impozitare diferențiată au fost, de asemenea, incluși în această consultare.

- **Evaluarea impactului**

Evaluarea impactului este elaborată ca un exercițiu format din etape succesive: o evaluare *ex post* a regimului actual, urmată de o analiză prospectivă. Această evaluare a impactului potențial al continuării și eventual al schimbării regimului existent se găsește într-un document analitic, care cuprinde în anexă evaluarea regimului. Documentul respectiv a fost elaborat pe baza unui studiu extern și a informațiilor furnizate de Franța.

4. IMPLICAȚII BUGETARE

Propunerea nu are implicații asupra bugetului Uniunii Europene.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planurile de punere în aplicare și măsurile de monitorizare, evaluare și raportare**

Durata regimului este de șase ani, până la 31 decembrie 2027. Cu toate acestea, va fi necesară o evaluare prealabilă a rezultatelor aplicării acestui regim.

Prin urmare, până la 30 septembrie 2025, Franța va prezenta un raport privind aplicarea regimului de impozitare pentru perioada 2019-2024¹¹. Acest raport va include următoarele elemente:

- informații privind costurile suplimentare de producție;
- posibilele denaturări ale concurenței și repercusiunile asupra pieței interne;
- informațiile necesare pentru evaluarea regimului pe baza criteriilor eficacității, eficienței, relevanței, coerenței cu alte politici ale UE și valorii adăugate a UE.

Raportul ar trebui, de asemenea, să colecteze informații de la toate părțile interesate cu privire la nivelul și evoluția costurilor lor de producție suplimentare, la costurile lor de asigurare a conformității și la posibilele cazuri de denaturare a pieței.

Pentru a se asigura că informațiile colectate de autoritățile franceze conțin datele de care Comisia are nevoie pentru a lua o decizie în cunoștință de cauză cu privire la validitatea și viabilitatea regimului în viitor, Comisia a elaborat orientări specifice privind informațiile solicitate. Aceste informații se regăsesc în anexa II la propunere. În măsura posibilului, aceste orientări sunt comune altor regimuri similare în vigoare în regiunile ultraperiferice ale UE.

Ele vor permite Comisiei să stabilească dacă motivele care justifică acest mecanism de impozitare diferențiată aferent taxelor de andocare există în continuare, dacă avantajele fiscale acordate Franței rămân proporționale și dacă sunt posibile măsuri alternative la acest regim, care să țină seama de dimensiunea sa internațională.

Atunci când autoritățile franceze vor prezenta raportul de monitorizare, Comisia va evalua efectele diferențelor de impozitare și va evalua necesitatea unor modificări.

- **Explicarea detaliată a dispozițiilor specifice ale propunerii**

Această parte nu este aplicabilă dat fiind că dispozițiile propunerii sunt clare.

¹¹ Raportul ar trebui să includă date pentru anul 2019 pentru a stabili o valoare de referință și pentru a permite Comisiei să examineze impactul regimului pentru perioada de după 2021. Raportul ar trebui să conțină, pe cât posibil, cele mai recente date până în 2024 inclusiv.

Propunere de

DECIZIE A CONSILIULUI

privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze și de modificare a Deciziei nr. 940/2014/UE

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 349,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

- (1) Dispozițiile tratatului, care se aplică regiunilor ultraperiferice franceze, nu permit, în principiu, nicio diferență de impozitare între produsele locale și cele din Franța metropolitană sau din alte state membre. Cu toate acestea, articolul 349 din tratat prevede posibilitatea introducerii unor măsuri specifice în favoarea regiunilor ultraperiferice, din cauza constrângerilor permanente care afectează situația economică și socială a acestora.
- (2) Prin urmare, ar trebui adoptate măsuri specifice menite în special să stabilească condițiile de aplicare a tratatului în regiunile ultraperiferice franceze. Aceste măsuri trebuie să țină seama de caracteristicile și de constrângerile speciale din aceste regiuni, însă fără a afecta integritatea și coerența ordinii juridice a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește piața internă și politicile comune. Dezavantajele concurențiale cu care se confruntă regiunile ultraperiferice franceze sunt menționate la articolul 349 din tratat: depărtarea, insularitatea, suprafața redusă, relieful și clima dificile și dependența lor de un număr redus de produse. Aceste constrângeri permanente determină pentru regiunile ultraperiferice o dependență de materii prime și energie, obligația de a constitui stocuri mai mari, o dimensiune redusă a pieței locale, combinată cu un nivel scăzut al activității de export etc. Toate aceste dezavantaje concurențiale duc la o creștere a costurilor de producție și, prin urmare, a prețului de cost al produselor fabricate local, care, în absența unor măsuri specifice, ar fi mai puțin competitive în comparație cu cele externe, chiar luând în considerare costurile de transport către regiunile ultraperiferice franceze. Acest lucru ar pune în pericol menținerea unei producții locale. Din acest motiv, este necesar să se ia măsuri specifice pentru a consolida industria locală, ameliorând competitivitatea acesteia.
- (3) Până în 30 iunie 2021, Decizia 940/2014/UE a Consiliului¹ autorizează Franța să prevadă, pentru a restabili competitivitatea produselor fabricate local, scutiri sau

¹ JO C , , p. .

reduceri ale taxei de andocare pentru anumite produse care sunt fabricate în regiunile ultraperiferice Martinica, Guadelupa, Guyana Franceză, Réunion și Mayotte și pentru care există producție locală, importuri semnificative care pot pune în pericol menținerea producției locale și costuri suplimentare care cresc prețurile de cost ale producției locale în comparație cu produsele din exterior. Anexa la decizia menționată cuprinde lista produselor pentru care se pot aplica scutirile sau reducerile de taxă. În funcție de produs, diferența de impozitare nu poate depăși 10, 20 sau 30 de puncte procentuale între produsele fabricate la nivel local și celelalte produse.

- (4) Franța a solicitat menținerea, începând de la 1 iulie 2021, a unui mecanism similar celui conținut în Decizia nr. 940/2014/UE. Ea subliniază că dezavantajele concurențiale enumerate mai sus continuă să existe, dar și că regimul de impozitare prevăzut în Decizia nr. 940/2014/UE a făcut posibilă menținerea și, în anumite cazuri, dezvoltarea producției locale, nu a perturbat comerțul exterior și nu a condus la o supracompensare a costurilor suplimentare suportate de întreprinderi.
- (5) În acest sens, Franța a comunicat Comisiei, pentru fiecare dintre cele cinci regiuni ultraperiferice în cauză, o serie de liste de produse pentru care Franța intenționează să aplice o impozitare diferențiată de până la 20 sau 30 de puncte procentuale, în funcție de locul de producție, și anume dacă sunt produse sau nu la nivel local. Regiunea ultraperiferică franceză Saint Martin nu este vizată.
- (6) Prezenta decizie pune în aplicare dispozițiile articolului 349 din tratat și autorizează Franța să aplice o impozitare diferențiată produselor pentru care s-a dovedit, în primul rând, existența unei producții locale, în al doilea rând, existența unor importuri semnificative de mărfuri (inclusiv provenind din Franța metropolitană și din alte state membre) care pot compromite menținerea producției locale și, în cele din urmă, existența unor costuri suplimentare care cresc prețurile de cost ale producției locale în comparație cu producția produselor provenind din exterior și subminează competitivitatea produselor fabricate la nivel local. Diferența de impozitare autorizată nu va trebui să depășească costurile suplimentare dovedite.
- (7) În cazurile în care producția locală are o cotă de piață mai mică de 5 % sau în cazul în care cota importurilor este mai mică de 10 %, au fost solicitate dovezi suplimentare pentru a demonstra toate circumstanțele următoare sau o parte a acestora: existența unor producții cu utilizare intensivă a forței de muncă, a unor producții noi sau de suplimente de gamă destinate diversificării producției unei întreprinderi, a unor producții strategice pentru dezvoltarea locală (de exemplu, în domeniile economiei circulare, valorificării biodiversității și protecției mediului), a unor producții inovatoare sau cu valoare adăugată ridicată, a unor producții în cazul cărora întreruperea aprovizionării din exterior ar putea pune în pericol economia sau populația teritoriului, a unor producții care nu pot exista decât dacă dețin o poziție dominantă pe piață din cauza dimensiunii reduse a piețelor din regiunile ultraperiferice și a unor producții de produse medicale și de echipamente individuale de protecție necesare pentru a face față crizelor sanitare. Aplicarea acestor principii va permite punerea în aplicare a dispozițiilor articolului 349 din tratat, fără a depăși ceea ce este necesar și fără a crea avantaje nejustificate pentru producțiile locale, pentru a nu aduce atingere integrității și coerenței ordinii juridice a Uniunii, inclusiv pentru a proteja concurența nedenaturată pe piața internă și politicile în materie de ajutoare de stat.

¹ Decizia nr. 940/2014/UE a Consiliului din 17 decembrie 2014 privind regimul de impozitare aferent taxelor de andocare în regiunile ultraperiferice franceze (JO L 367, 23.12.2014, p. 1).

- (8) Pentru a simplifica și a reduce obligațiile întreprinderilor mici și pentru a sprijini dezvoltarea acestora, scutirile sau reducerile de taxă se vor aplica tuturor comercianților cu o cifră de afaceri anuală de 550 000 EUR sau mai mare. Operatorii a căror cifră de afaceri anuală se situează sub acest prag nu sunt supuși taxei de andocare, dar, în schimb, nu pot deduce cuantumul aceste taxe achitate în amonte.
- (9) De asemenea, coerența cu dreptul Uniunii conduce la înlăturarea aplicării unei diferențe de impozitare pentru produsele alimentare care beneficiază de ajutoarele prevăzute în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Această dispoziție are rolul de a împiedica situația în care efectul ajutoarelor financiare agricole acordate de regimul specific de aprovizionare ar fi anulat sau redus de o impozitare mai mare a produselor subvenționate în ceea ce privește taxa de andocare.
- (10) Obiectivele privind sprijinirea dezvoltării socioeconomice a regiunilor ultraperiferice franceze, prevăzute deja în Decizia nr. 940/2014/UE, sunt confirmate de cerințele aferente scopului taxei. Incorporarea veniturilor din această taxă în resursele fiscale ale regiunilor ultraperiferice franceze și utilizarea lor pentru aplicarea unei strategii de dezvoltare economică și socială a acestor regiuni care implică promovarea activităților locale constituie o obligație juridică.
- (11) Este necesar să se modifice Decizia nr. 940/2014/UE pentru a prelungi perioada de aplicare a derogării autorizate de aceasta cu 6 luni, până la 31 decembrie 2021. Acest termen ar trebui să permită Franței să transpună prezenta decizie în dreptul său național.
- (12) Durata regimului trebuie stabilită la șase ani, până la 31 decembrie 2027. Pentru a permite Comisiei să evalueze dacă condițiile care justifică derogarea continuă să fie îndeplinite, Franța ar trebui să prezinte Comisiei un raport de monitorizare până la 30 septembrie 2025. Prin urmare, este oportun să se stabilească structura și conținutul necesar al raportului respectiv.
- (13) Pentru a se evita orice risc juridic, este necesar ca prezenta decizie să se aplice de la 1 ianuarie 2022, în timp ce prelungirea perioadei de aplicare a derogării autorizate prin Decizia nr. 940/2014/UE ar trebui să intre în vigoare la 1 iulie 2021.
- (14) Prezenta decizie nu aduce atingere eventualei aplicări a articolelor 107 și 108 din tratat,

¹ Regulamentul (UE) nr. 228/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2013 privind măsurile specifice din domeniul agriculturii în favoarea regiunilor ultraperiferice ale Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 247/2006 al Consiliului (JO L 78, 20.3.2013, p. 23).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Prin derogare de la articolele 28, 30 și 110 din tratat, Franța este autorizată, până la 31 decembrie 2027, să aplice scutiri de la taxa de andocare sau reduceri ale taxei de andocare pentru produsele incluse pe lista din anexa I care sunt fabricate la nivel local în Guadelupa, în Guyana Franceză, în Martinica, în Mayotte și în Réunion, ca regiuni ultraperiferice în sensul articolului 349 din tratat. Respectivele scutiri sau reduceri trebuie să facă parte din strategia de dezvoltare economică și socială a regiunilor ultraperiferice vizate, ținând cont de cadrul Uniunii, și să contribuie la promovarea activităților locale, fără a afecta condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.

(2) În comparație cu ratele de impozitare aplicate produselor similare care nu provin din regiunile ultraperiferice vizate, aplicarea scutirilor totale sau a reducerilor menționate la alineatul (1) nu poate duce la diferențe de peste:

(a) 20 de puncte procentuale pentru produsele menționate în anexa I, partea a;

(b) 30 de puncte procentuale pentru produsele menționate în anexa I, partea b.

Franța se angajează ca scutirile sau reducerile aplicate produselor menționate în anexa I să nu depășească nici costurile suplimentare dovedite, nici procentul care este strict necesar pentru menținerea, promovarea și dezvoltarea activităților economice locale.

(3) Franța aplică scutirile de taxă sau reducerile taxei menționate la alineatele (1) și (2) operatorilor a căror cifră de afaceri anuală este mai mare sau egală cu 550 000 EUR. Operatorii a căror cifră de afaceri anuală este inferioară acestui prag nu sunt obligați la plata taxei de andocare.

Articolul 2

Produsele menționate la articolul 1 alineatul (1) au fost selectate pe baza existenței costurilor de producție suplimentare care cresc prețurile de cost ale producției locale în comparație cu produsele din exterior și pun în pericol competitivitatea produselor fabricate la nivel local.

Atunci când:

(a) producția locală are o cotă de piață mai mică de 5 %;

(b) sau atunci când cota sa de piață este mai mare de 90 %,

au fost solicitate dovezi suplimentare pentru a demonstra toate circumstanțele următoare sau o parte a acestora:

(1) producțiile bazate pe forța de muncă intensivă;

(2) producțiile noi sau de suplimente de gamă destinate diversificării producției unei întreprinderi;

(3) producțiile strategice pentru dezvoltarea locală;

(4) producțiile inovatoare sau cu valoare adăugată ridicată;

(5) producțiile în cazul cărora întreruperea aprovizionării din exterior ar putea pune în pericol economia sau populația teritoriului;

(6) producțiile care nu pot exista decât dacă dețin o poziție dominantă pe piață, din cauza dimensiunii reduse a piețelor din regiunile ultraperiferice;

- (7) producțiile de produse medicale și de echipamente individuale de protecție necesare pentru a face față crizelor sanitare.

Articolul 3

Autoritățile franceze aplică produselor care au beneficiat de regimul specific de aprovizionare prevăzut în capitolul III din Regulamentul (UE) nr. 228/2013 același regim de impozitare ca cel care se aplică produselor fabricate la nivel local.

Articolul 4

Franța prezintă Comisiei, până la 30 septembrie 2025 cel târziu, un raport de monitorizare care să îi permită acesteia să evalueze dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile care justifică aplicarea regimului de impozitare menționat la articolul 1. Raportul de monitorizare conține informațiile prevăzute în anexa II.

Articolul 5

La articolul 1 alineatul (1) din Decizia nr. 940/2014/UE, data de „30 iunie 2021” se înlocuiește cu „31 decembrie 2021”.

Articolul 6

Prezenta decizie se aplică de la 1 ianuarie 2022, cu excepția articolului 5, care se aplică de la 1 iulie 2021.

Articolul 7

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles,

*Pentru Consiliu
Președintele*